



Međunarodni sud za krivično gonjenje
lica odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-05-87/1-T
Datum: 12. mart 2009.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VEĆEM II

U sastavu: sudija Kevin Parker, predsedavajući
sudija Christoph Flügge
sudija Melville Baird

Sekretar: g. John Hocking, vršilac dužnosti

Odluka od: 12. marta 2009.

TUŽILAC

protiv

VLASTIMIRA ĐORĐEVIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTEVU TUŽILAŠTVA ZA IZMENU SPISKA SVEDOKA NA
OSNOVU PRAVILA 65TER**

Tužilaštvo:

g. Chester Stamp
gđa Daniela Kravetz
g. Matthias Neuner
gđa Priya Gopalan
gđa Silvia D'Ascoli

Branioци optuženih:

g. Dragoljub Đorđević
g. Veljko Đurđić

1. Ovo Pretresno veće Međunarodnog suda za krivično gonjenje lica odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. (dalje u tekstu: Veće) rešava po Zahtevu tužioca za izmenu spiska svedoka na osnovu pravila 65ter, koji je 6. februara 2009. podnelo Tužilaštvo (dalje u tekstu: tužilaštvo) i kojim traži da na svoj spisak svedoka doda pet svedoka i da s tog spiska skine jednog svedoka (dalje u tekstu: Zahtev).¹ Rezime očekivanog svedočenja predloženih pet svedoka priložen je u Dodatku Zahtevu. Dana 20. februara 2009. odbrana Vlastimira Đorđevića usprotivila se Zahtevu u celini (dalje u tekstu: Odgovor).² Dana 3. marta 2009. tužilaštvo je zatražilo odobrenje da replicira na Odgovor (dalje u tekstu: Odobrenje za repliku).³ Veće bi ovde želelo da ukaže na to da se, na osnovu pravila 126bis Pravilnika o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravilnik), replika mora podneti u roku od sedam dana od podnošenja odgovora, uz odobrenje Veća; prema tome, strana koja traži odobrenje da podnese repliku treba da u roku od sedam dana, istovremeno sa svojom replikom, podnese zahtev za odobrenje da replicira. U sadašnjim okolnostima, Veću nije očigledno da podnesci koji je trebalo da budu uključeni u repliku tužilaštva nisu mogli da budu uključeni u Zahtev. Prema tome, odobrenje za podnošenje replike neće biti dato.

A. Argumetacija

2. Tužilaštvo tvrdi da su svedočenja predloženih svedoka relevantna i da imaju dokaznu vrednost, kao i da je njihovo dodavanje na spisak svedoka u interesu pravde, budući da će njihovo svedočenje omogućiti Veću "da bolje razume relevantna pitanja u predmetu".⁴ Tužilaštvo tvrdi da je odbrani dostavilo sav relevantan materijal za tih pet svedoka.⁵

3. Odbrana tvrdi da tužilaštvo nije pokazalo valjan razlog zašto ranije nije zatražilo da doda tih pet svedoka i, konkretnije, navodi da tužilaštvo nije navelo nikakve razloge zbog kojih se s tih pet predloženih svedoka stupilo u kontakt tek nekoliko meseci posle 1. septembra 2008.

¹ *Tužilac protiv Vlastimira Đorđevića*, predmet br. IT-05-87/1-T, Zahtev tužioca za izmenu spiska svedoka na osnovu pravila 65ter s Dodatkom A, 6. februar 2009.

² *Tužilac protiv Vlastimira Đorđevića*, predmet br. IT-05-87/1-T, Odgovor Vlastimira Đorđevića na Zahtev tužioca za izmenu spiska svedoka na osnovu pravila 65ter s Dodatkom A, 20. februar 2009.

³ *Tužilac protiv Vlastimira Đorđevića*, predmet br. IT-05-87/1-T, Zahtev tužioca za odobrenje da replicira na Odgovor Vlastimira Đorđevića na Zahtev tužioca za izmenu spiska svedoka na osnovu pravila 65ter, 3. mart 2009.

⁴ Zahtev, par. 3 i 6.

⁵ Zahtev, par. 4.

godine, kada je podnet spisak svedoka na osnovu pravila 65ter, i zašto to nije primećeno u vreme podnošenja revidiranog spiska svedoka 12. decembra 2008. godine.⁶ Odbrana, pored toga, tvrdi da sada, pošto je suđenje počelo, više nema vremena da vodi istrage i obavlja razgovore s novim svedocima koji mogu da pobiju iskaze tih pet predloženih svedoka, te da bi zato bilo suprotno interesima pravde ako bi se Zahtev prihvatio.⁷

B. Pravo

4. Prema pravilu 73bis(F) Pravilnika, Veće može da odobri zahtev za izmenu spiska svedoka "ako se uverilo da je on u interesu pravde". Pri oceni da li će izmene spiska svedoka biti u interesu pravde, treba uzeti u obzir i sledeće faktore: (a) da li je strana koja traži izmene pokazala valjan razlog za svoj zahtev; (b) faza postupka u kojoj se zahtev podnosi; (c) da li bi odobravanje izmene dovelo do nepotrebnog odgađanja postupka; (d) da li je svedočenje repetitivno ili kumulativno; (e) složenost predmeta; (f) istrage koje su u toku; (g) prevod dokumenata i drugog materijala i (h) da li je strana koja traži izmenu pokazala potrebnu revnost da predloženog svedoka identifikuje u najranijem mogućem trenutku.⁸ Valjan razlog može postojati u slučaju kada su svedoci tek nedavno pristali da svedoče ili postali dostupni za svedočenje ili kada je tek nedavno postalo očigledno da su dokazi relevantni.⁹

5. Pri donošenju diskrecione odluke, Veće će razmotriti relevantnost i dokaznu vrednost predloženih iskaza, kao i to da li su interesi odbrane i pravičnost postupka odgovarajuće zaštićeni.

⁶ Odgovor, par. 4 i 5.

⁷ Odgovor, par. 4 i 7.

⁸ *Tužilac protiv Lukića i drugih*, predmet br. IT-98-32/1-T, Odluka po zahtevu tužilaštva da izmeni svoj spisak svedoka (dr Fagel), 3. novembar 2008, str. 3; *Tužilac protiv Dragomira Miloševića*, predmet br. IT-98-29/1-PT, Odluka po zahtevu tužilaštva da se odobri izmjena njegovog spiska dokaznih predmeta na osnovu pravila 65ter, 21. decembar 2006, par. 10; vidi i *Tužilac protiv Nahimane i drugih*, predmet br. ICTR-99-52-T, Odluka po tužiočevom usmenom zahtevu za odobrenje da se izmeni spisak odabranih svedoka, 26. jun 2001, par. 20; *Tužilac protiv Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-T, *Poverljiva* Odluka po zahtjevima tužioca za odobrenje da izmijeni spisak svjedoka na osnovu pravila 65ter i spisak dokaznih predmeta na osnovu pravila 65ter, 6. decembar 2006, str. 8.

⁹ *Tužilac protiv Slobodana Miloševića*, predmet br. IT-02-54-T, Odluka po četvrtom zbornom zahtevu tužilaštva za dozvolu da izmeni spisak svedoka i zahtevu za zaštitne mere, 21. novembar 2003, str. 4.

C. Diskusija

Velibor Veljković

6. Velibor Veljković je u vreme na koje se odnosi Optužnica bio vodnik policije i radio je u Suvoj Reci /Suharekë/. Njegovo očekivano svedočenje odnosi se na navodnu deportaciju i ubijanje kosovskih Albanaca iz Suve Reke, a posebno na lišavanje života porodice Berisha krajem marta 1999. godine. Očekuje se da će Velibor Veljković svedočiti o naređenju koje je komandir policijske stanice Radojko Repanović dao grupi policajaca da idu od kuće do kuće i ubijaju civile Albance; o policajcima koji su pucali u civile i o tome da je pomagao da se leševi utovare u kamion. Takođe se očekuje da će on svedočiti o naređenju policajcima da prestanu da ubijaju i da, umesto toga, kažu ostalim Albancima da napuste mesto u roku od pola sata, kao i o tome da je to naređenje moralo da dođe s nekog višeg nivoa.

7. Očekivano svedočenje Velibora Veljkovića, prema tome, relevantno je za navode iz Optužnice koji se odnose na ubistvo i deportaciju. Ono takođe sadrži informacije u vezi s postupcima osoba za koje se navodi da su bile podređene optuženom, koje su relevantne za odgovornost optuženog kojom se on tereti na osnovu članova 7(1) i 7(3) Statuta Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Statut). U ovoj fazi, Veće nema razloga da sumnja u dokaznu vrednost predloženog svedočenja.

8. Tužilaštvo tvrdi da su predstavnici tužilaštva 19. januara 2006. godine obavili razgovor s Veliborom Veljkovićem u vezi sa sudskim postupkom u predmetu *Milutinović i drugi*, čiji je početak bio zakazan za jul 2006. godine. U vreme kada je s Veljkovićem obavljen razgovor, optuženi, koji je još bio na slobodi, bio je pod istragom zajedno s ostalim optuženim u predmetu *Milutinović i drugi*.¹⁰ Tužilaštvo je, prema tome, za Velibora Veljkovića i njegovo predloženo svedočenje znalo od 19. januara 2006. godine. Veljković nije pozvan kao svedok u predmetu *Milutinović i drugi*. Budući da tužilaštvo nije objasnilo zašto Velibora Veljkovića nije stavilo na svoj spisak svedoka u ovom predmetu, Veće može samo da pođe od pretpostavke da je došlo do propusta i da na ovog svedoka nije obraćena potrebna pažnja. Tvrdi se, međutim, da su 11. decembra 2008, 1. januara 2009. i 4. februara 2009. godine s

Veljkovićem vođeni razgovori i da je ishod tih razgovora bio da će on svedočiti samo ako mu Međunarodni sud naloži da pristupi svedočenju. Iz toga je očigledno da predloženi svedok nije bio kooperativan u odnosu na tužilaštvo i da nije voljan da se angažuje. Veće je određene dokaze o ubijanju kosovskih Albanaca u Suvoj Reci dobilo od svedoka K83, a o ubijanju u piceriji u tom mestu i na drugim mestima od Shyrete Berisha. Međutim, predloženo Veljkovićevo svedočenje jeste svedočenje iz perspektive aktivnog policajca i dodaje važnu dimenziju drugim dokazima, posebno na suđenju na kojem se optuženi tereti odgovornošću nadređenog. Beleške s razgovora koji je s njim obavljen 5. marta 2004. godine u Okružnom sudu u Beogradu obelodanjene su odbrani 10. decembra 2008. godine, a izjava koju je dao 18. januara 2006. godine obelodanjena je 4. februara 2009. godine, neposredno posle početka ovog suđenja. Prema tome, iako se može očekivati da će dodavanje ovog svedoka iziskivati dodatnu pripremu odbrane, njegovo predloženo svedočenje odnosi se na navode koji se izričito pokreću u Optužnici i predmet su svedočenja drugih svedoka, tako da to odbranu neće odvesti na potpuno nov teren. Zahtev se podnosi na samom početku suđenja, tako da se može očekivati da prođe određeni period pre nego što svedok bude pozvan, a ako odbrana bude imala konkretnih problema s vremenom, to pitanje se može pokrenuti u odgovarajuće vreme.

9. Imajući u vidu sve navedene faktore i uprkos tome što tužilaštvo nije blagovremeno obratilo pažnju na ovo svedočenje, Veće je ubeđeno da je u interesu pravde da se Velibor Veljković doda na spisak svedoka.

Živko Trajković

10. Živko Trajković je 1999. godine bio komandir specijalne antiterorističke jedinice (dalje u tekstu: SAJ) Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srbije (dalje u tekstu: MUP). Očekuje se da će on svedočiti o komandnoj strukturi policije i ulozi optuženog u akcijama policije na Kosovu u relevantnom periodu, kao i o ubijanju žena i dece, kosovskih Albanaca, u selu Podujevo /Podujeve/ koje je izvršila policijska jedinica rezervnog sastava "Škorpioni", koja je tamo prebačena po konkretnom naređenju optuženog.¹¹ Takođe se navodi da će on potvrditi da je optuženi, tokom sastanka sa srpskim vlastima, rekao Živku Trajkoviću da je

¹⁰ Budući da je Vlastimir Đorđević i dalje bio na slobodi, 17. maja 2006. godine predmet protiv Vlastimira Đorđevića odvojen je od predmeta *Milutinović i drugi* da bi se omogućilo da suđenje ostalim optuženima počne kada je zakazano.

¹¹ Zahtev, par. 15 i fusnota 3.

optuženi zadužen za "sanaciju bojišta" na Kosovu.¹² Svedočenje Živka Trajkovića, koje se predočava radi uvrštavanja u spis, očigledno je relevantno za predmet. Konkretno, relevantno je za odgovornost kojom se optuženi tereti na osnovu člana 7(1) i 7(3) Statuta, kao i za tačke 2 i 3 (ubistvo) Optužnice. U ovoj fazi, Veće nema razloga da sumnja u dokaznu vrednost njegovog predloženog svedočenja.

11. Tužilaštvo navodi da je sa Živkom Trajkovićem obavilo razgovor u svojstvu osumnjičenog 26. i 27. januara 2004. i 19. marta 2004. godine i da je 1. decembra 2008. godine poslalo zahtev Republici Srbiji da se s njim tamo obavi razgovor pred istražnim sudijom.¹³ Stoga se Trajković 22. januara 2009. godine pojavio pred Okružnim sudom u Beogradu i izjavio da će, zbog toga što je prihvatio da svedoči za odbranu na ovom suđenju, pristati da tužilaštvo s njim obavi razgovor samo u prisustvu branilaca.¹⁴ Posle tog pojavljivanja pred sudom, Trajković je odbio da se s njim obavi razgovor.¹⁵ Odbrana je izrazila zabrinutost u vezi s postupanjem tužilaštva prema ovom potencijalnim svedoku. Ona tvrdi da je tužilaštvo, iako je upoznato s tim da je Trajković prihvatio da svedoči u ovom postupku kao svedok odbrane,¹⁶ pokušalo da s njim obavi razgovor ne kontaktirajući branioce.¹⁷

12. Tužilaštvo može da zatraži da razgovora s potencijalnim svedocima odbrane i može da traži pomoć državnih vlasti kako bi se omogućio taj kontakt.¹⁸ Međutim, kako je navelo Žalbeno veće u predmetu *Mrkšić i drugi*, sloboda kontaktiranja potencijalnih svedoka suprotne strane nije neograničena – naročiti oprez je potreban u slučaju da tužilaštvo želi da razgovara sa svedokom koji je odbio da razgovara s njim.¹⁹ Zahtev koji je tužilaštvo uputilo Republici Srbiji u ovom predmetu u skladu je s Pravilnikom, a svedok je reagovao tako što je odbio da se s njim obavi razgovor bez prisustva branilaca. Ti događaji ne sprečavaju tužilaštvo da pozove Trajkovića kao svedoka i da, shodno tome, stavi njegovo ime na svoj spisak svedoka.

¹² Zahtev, par. 16.

¹³ Zahtev, par. 18.

¹⁴ Zahtev, par. 18.

¹⁵ Zahtev, par. 18.

¹⁶ Zahtev, par. 18.

¹⁷ Odgovor, par. 12, 14-17.

¹⁸ *Tužilac protiv Mrkšića i drugih*, predmet br. IT-95-13/1-AR73, Odluka po interlokutornoj žalbi odbrane o komuniciranju s potencijalnim svedocima suprotne strane, 30. jul 2003. (dalje u tekstu: Odluka po žalbi u predmetu *Mrkšić*), par. 14.

¹⁹ Odluka po žalbi u predmetu *Mrkšić*, par. 13 i 16.

Tužilaštvo je, međutim, obavješteno da Trajković želi da branilac bude prisutan ako s njim mora da se obavi razgovor pre nego što bude svedočio.

13. Tužilaštvo je, u vezi s predmetom *Milutinović i drugi*, sa Živkom Trajkovićem kao osumnjičenim obavilo dva razgovora tokom 2004. godine.²⁰ Protiv njega nije podignuta optužnica, niti je pozvan kao svedok na tom suđenju. Tužilaštvo je tek u novembru 2008. godine pokušalo da stupi u kontakt s Trajkovićem s ciljem da on svedoči na ovom suđenju. Budući da tužilaštvo nije navelo konkretno objašnjenje, Veće ponovo može da pođe samo od toga da je do propusta tužilaštva da stavi Trajkovića na svoj spisak svedoka došlo zato što na tog svedoka nije obraćena potrebna pažnja. Jasno je da tužilaštvo od novembra 2008. godine pokušava da obavi razgovor s Trajkovićem kao s potencijalnim svedokom, ali, kako je navedeno, bez uspeha. Razgovori obavljani 2004. godine obelodanjeni su odbrani 19. januara 2009. godine. Međutim, očigledno je da je, pošto je predviđeno da se on pozove kao svedok odbrane, odbrana potpuno upoznata s iskazom koji taj svedok može da dati. Stavljanje Trajkovića na spisak svedoka tužilaštva neće, prema tome, podrazumevati dodatnu pripremu odbrane. Na spisku se navode tri svedoka tužilaštva koja treba da svedoče o tom incidentu – dva svedoka koja su preživela incident i jedan pripadnik policijske jedinice rezervnog sastava "Škorpioni", koja je navodno odgovorna za ubistva koja su tamo izvršena (Goran Stoparić).²¹ Predloženo svedočenje Trajkovića relevantno za taj incident nije, međutim, samo repetitivno ili kumulativno u odnosu na njihova svedočenja. Ono će biti značajan dodatak drugim predviđenim svedočenjima.

14. Imajući u vidu gorenavedene faktore i uprkos tome što tužilaštvo očigledno nije obratilo pažnju, Veće je ubeđeno da bi, kada se sve odmeri, bilo u interesu pravde da se Živko Trajković doda na spisak svedoka.

Slobodan Borisavljević

15. Slobodan Borisavljević je bio šef kabineta optuženog u MUP-u 1999. godine. Njegovo predloženo svedočenje odnosi se na strukturu i ulogu MUP-a u Srbiji i raspoređivanje snaga MUP-a na Kosovu u relevantnom periodu. Očekuje se da će on svedočiti o sistemu podnošenja

²⁰ Zahtev, par. 18.

²¹ Pretpretresni podnesak tužilaštva, Dodatak II, par. 291.

izveštaja između snaga MUP-a koje su delovale na Kosovu i Beograda tokom relevantnog perioda. Takođe se tvrdi da će on svedočiti o ulozi optuženog u "saniranju bojišta" na Kosovu (odnosno, uklanjanju leševa kosovskih Albanaca), a posebno o tome kako je Borisavljević obradio dokumentaciju za isplatu troškova za uklanjanje hladnjače s leševima koja je pronađena u Dunavu, na području Tekije, u Srbiji. Veće se uverilo da je predloženo svedočenje relevantno prevashodno za individualnu krivičnu odgovornost optuženog na osnovu člana 7(1) i 7(3) Statuta Međunarodnog suda. U ovoj fazi, Veće ne vidi da postoje eventualna značajna ograničenja dokazne vrednosti predloženog svedočenja.

16. Tužilaštvo je sa Slobodanom Borisavljevićem obavilo razgovore 2002. i 2003. godine, ali je on odbio da potpiše svoju(e) izjavu(e).²² Borisavljević nije pozvan kao svedok u predmetu *Milutinović i drugi*. Dana 23. oktobra 2008. i 5. decembra 2008. godine tužilaštvo je neuspešno pokušalo da pozove Borisavljevića na razgovor u Kancelariji Međunarodnog suda u Beogradu, Srbija, s namerom da ga pozove kao svedoka na suđenju.²³ Dana 15. januara 2009. godine tužilaštvo je od Vlade Srbije dobilo pune garancije i sada ponovo pokušava da pozove Borisavljevića na razgovor.²⁴ Pošto je s Borisavljevićem razgovaralo u vezi s drugim postupcima, tužilaštvo je moralo biti upoznato s tim da je Borisavljević blizak optuženom i s relevantnošću njegovog predloženog svedočenja još od 2002. godine. Budući da tužilaštvo nije navelo konkretno objašnjenje zašto Slobodana Borisavljevića nije stavilo na svoj spisak svedoka u ovom predmetu, Veće može jedino da pođe od pretpostavke da je propušteno da se na tog svedoka obrati potrebna pažnja do oktobra 2008. godine, kada je tužilaštvo zatražilo da s njim stupi u kontakt radi ovog suđenja. Jasno je da tužilaštvo od tada, bez uspeha, pokušava da obavi razgovor s Borisavljevićem kao s potencijalnim svedokom. Borisavljevićeve izjave iz 2002. i 2003. godine obelodanjene su odbrani u decembru 2008. godine, pre početka suđenja. Veće prihvata da bi odbrana morala da obavi dodatne, mada ne dugačke, pripreme u vezi s tim predloženim svedočenjem. Međutim, zahtev se podnosi u vrlo ranoj fazi postupka i očekuje se da će proći dosta vremena pre nego što predloženi svedok bude pozvan da svedoči. Ukoliko odbrani bude potrebno više vremena da sprovede istrage u vezi s tim svedokom, ona treba da to pitanje pokrene u relevantnom trenutku.

²² Zahtev, par. 24.

²³ Zahtev, par. 24.

²⁴ Zahtev, par. 24.

17. Iz gorenavedenih razloga, Veće je ubeđeno da je dodavanje Slobodana Borisavljevića na spisak svedoka u interesu pravde.

Đorđe Kerić

18. Đorđe Kerić je 1999. godine bio vršilac dužnosti načelnika Sekretarijata unutrašnjih poslova u Užicu, Srbija. Njegovo očekivano svedočenje odnosi se na razgovore koje je u aprilu 1999. godine vodio s optuženim o tada tek otkrivenim leševima u jezeru Perućac u Srbiji. Tvrdi se da je u jednom od tih razgovora optuženi navodno naredio Keriću da organizuje da pripadnici MUP-a "očiste" pronađene leševe, ne obaveštavajući o tome nadležne sudske organe. Predloženo svedočenje je relevantno za individualnu krivičnu odgovornost optuženog na osnovu člana 7(1) i 7(3) Statuta Međunarodnog suda. U ovoj fazi, Veće nema razloga da sumnja u dokaznu vrednost njegovog predloženog svedočenja.

19. Tužilaštvo tvrdi da s Đorđem Kerićem nije imalo nikakve kontakte i da sada pokušava da od Vlade Republike Srbije dobije njegove lične podatke.²⁵ Izjava koju je Đorđe Kerić 27. jula 2001. godine dao Ministarstvu unutrašnjih poslova Srbije obelodanjena je odbrani 10. decembra 2008. godine. Uprkos tome što tužilaštvo nije navelo objašnjenje zašto ranije nije stavilo Đorđa Kerića na svoj spisak svedoka, Veće stoji na stanovištu da neće doći ni do kakve suštinske štete zbog njegovog kasnog dodavanja na spisak svedoka tužilaštva. Njegovo očekivano svedočenje ne sadrži činjenična pitanja koja odbrana ne može da istraži u ovoj ranoj fazi postupka. Ako odbrana bude imala konkretnih teškoća u pogledu vremena za pripremu za ovog svedoka, to pitanje se može pokrenuti u odgovarajuće vreme. U tim okolnostima, Veće je ubeđeno da je dodavanje Đorđa Kerića na spisak svedoka u interesu pravde.

Fuad Haxhibeqiri i Florije Gjota

20. Tužilaštvo takođe traži odobrenje da sa svog spiska svedoka skine Florije Gjotu, koja sada nije dostupna radi svedočenja, i da umesto nje stavi svedoka Fuada Haxhibeqira.²⁶ Fuad Haxhibeqir je u relevantnom periodu bio predsednik Odbora za odbranu ljudskih prava i sloboda u Đakovici /Gjakovë/. Očekuje se da će on svedočiti o ubijanju i prisilnom proterivanju kosovskih Albanaca u Đakovici. Tvrdi se da će on takođe svedočiti o uništenju

²⁵ Zahtev, par. 29.

starog grada i džamije Hadum u Đakovici. Njegovo svedočenje je, prema tome, relevantno za sve tačke (deportacija, prisilno premeštanje, ubistvo i progoni) Optužnice. Ono je očigledno verodostojno. Očekivalo se da Florije Gjota, koja je navedena kao potencijalni svedok na spisku svedoka tužilaštva od 1. septembra 2008. godine, svedoči kao očevidac prisilne deportacije kosovskih Albanaca u Đakovici.²⁷ Za razliku od Gjote, međutim, Haxhibeqir će takođe svedočiti o šteti nanetoj spomenicima kulture ili njihovom uništenju.

21. Fuad Haxhibeqir je dao izjave tužilaštvu još 28. avgusta 2001. godine i svedočio je kao svedok tužilaštva u predmetu *Milutinović i drugi*.²⁸ Tužilaštvo, prema tome, zna za Fuada Haxhibeqira i njegovo predloženo svedočenje od 2001. godine. Okolnosti ukazuju na to da je predlog da se Fuad Haxhibeqir doda na spisak svedoka tužilaštva posledica nedostupnosti Florije Gjote.

22. Iako tužilaštvo namerava da pozove druge svedoke koji će svedočiti o ubijanju i prisilnom proterivanju kosovskih Albanaca u Đakovici,²⁹ kao i jednog svedoka koji će svedočiti o šteti i uništenju džamije Hadum i starog istorijskog jezgra u Đakovici,³⁰ predloženo svedočenje Haxhibeqira nije samo repetitivno ili kumulativno u odnosu na njihova svedočenja. Njegovo svedočenje će značajno dopuniti druga predviđena svedočenja. Pored toga, iako dodavanje ovog svedoka može iziskivati određenu dodatnu pripremu odbrane, njegovo predloženo svedočenje je tema svedočenja drugih svedoka, tako da ono neće odvesti odbranu na potpuno novi teren. Odbrana je upoznata s njegovim predloženim svedočenjem od 6. jula 2007. godine, kada je tužilaštvo obelodanilo Haxhibeqirovu izjavu i transkripte njegovog svedočenja u predmetu *Milutinović i drugi*.³¹

23. Veće stoji na stanovištu da gorenavedeni razlozi govore u prilog traženim izmenama spiska svedoka tužilaštva.

²⁶ Zahtev, par. 2.

²⁷ Pretpretresni podnesak tužilaštva, Dodatak II, str. 132-133.

²⁸ Odgovor, par. 26; Zahtev, par. 33.

²⁹ Na primer, Dreni Caka, Merita Deda ili Dedaj, Shyhrete Dula, Hani Hoxha, svedok K72, svedok K90 i Malaj Lizane.

³⁰ Shyhrete Dula. Vidi Pretpretresni podnesak tužilaštva, Dodatak II, str. 123-125.

³¹ Vidi Zahtev, par. 33.

24. Iz gorenavedenih razloga, Veće **ODOBRAVA** Zahtev.

Dana 12. marta 2009. godine
U Hagu,
Holandija

/potpis na originalu/
sudija Kevin Parker,
predsedavajući

[pečat Međunarodnog suda]